

EL MICALET GALÀCTIC

El mag Floro

Mercé Viana

Dibuixos d'Antoni Laveda

I

Naix una gran ciutat

Fa molts anys, però moltíssims, tots els mags del món hagueren de construir una ciutat per quedar-se a viure. Aquesta ciutat porta el nom de CARAMQUANTSMAGS.

Potser us estranyeu un poc. Ja sé que no és gens corrent trobar una ciutat que estiga habitada solament per mags, però no passeu

pena que ara us explicaré com va passar tot. Veureu, en una època molt llunyana, els mags vivien repartits arreu del món: l'un per ací, l'altre més allà, que si aquest, al Pirineu, i que si aquell altre, en una illa... Clar que això no és greu, però el problema se'ls presentava quan havien de reunir-se.

Els mags tenien el costum de fer una gran assemblea mensual amb la finalitat d'intercanviar-se les noves fórmules que s'inventaven, i també per explicar les últimes experiències amb objectes o amb coses vives.

Imagineu-vos, per tant, el problema. Com resulta que, en aquells temps de Maria-castanya, no hi havia mitjans de comunicació tan ràpids com els que tenim en l'actualitat, els pobres maguets passaven la vida viatjant, sense tenir massa temps per inventar fórmules màgiques, ni tampoc per fer cap experiència.

Aleshores, en una de les assemblees mensuals on tots els mags es trobaven cansadíssims de viatjar i tristíssims, perquè ningú no tenia cap fórmula nova, el mag Simforós, que era el més vellet de tots, amb la llengua fora i quasi sense poder respirar, per la caminada que havia hagut de fer, digué a tots els mags presents:

—Mags de tot el món, ¡ai!, açò no pot ser. No podem, ¡ai!, continuar així. Hem de buscar ja una solució, ¡ai! Tinc les cames cansades de tantes caminades com he hagut de fer ¡ai!, en la vida. Si no ho arreglem, ¡ai!, jo no tornaré a venir, ¡ai!, mai més. ¡Buff!

—Té raó, és veritat —contestaren moltes veus.

El mag Ambforós, que també era vellet però no tant, alçà la mà per demanar la paraula i proposà:

—¿Per què no construïm una ciutat i ens hi quedem a viure?

Tots acolliren la proposta amb gran alegria. Pensaren que era una bona idea.

—Però —digué una maga—, no podem precipitar-nos. Les coses s'han de pensar ben pensades. El primer que hem de fer és buscar un bon lloc; però, a més d'això, també haurem de posar-nos d'acord en com volem que siga la ciutat.

—¿Per què no diem entre tots com ens agradaria que fóra? —digué un altre mag.

—¡Sí, sí! —contestaren tots alhora.

De seguida començaren a exposar com els agradaria que fóra la ciutat i, en acabar els parlaments, arribaren a la conclusió que la futura ciutat dels mags havia de tenir aquestes característiques:

El lloc d'emplaçament havia de ser una vall amb un riu que tinguera les muntanyes molt a prop, perquè hi havia un grup molt nombrós de mags que els agradava l'alpinisme.

L'oratge havia de ser molt equilibrat, ni massa fred a l'hivern ni tampoc excessivament càlid a l'estiu.

Que hi haguera suficient terra perquè la pogueren treballar tots i visqueren tranquils sense que els faltara mai l'aliment necessari.

A continuació, una representació del collectiu de mags s'encaminà cap a la casa de la bruixa Jahosabia perquè els ajudara a trobar el lloc més apropiat. Aquesta consultà la seua bola màgica i...

—Consultada la meua meravellosa bola màgica, considere que el millor lloc per a vosaltres: és ¡LA VALL DE TERRAFORMOSA! —els digué la bruixa amb gran solemnitat.

Contentíssims, tornaren a l'assemblea per donar a conèixer la informació. Després, agafaren un gran mapa i buscaren la vall. Quan la trobaren, decidiren tornar cadascú a sa casa per arreplegar les seues coses i que-

daren a veure's un dia determinat a la vall per començar a construir la ciutat.

Edificaren una ciutat *xuli* de veritat. Les cases eren d'una planta només i les pintaren de colors diferents: roig, blau, verd, violeta... Totes tenien un jardinet per plantar flors d'espècies variades.

Quan va estar acabada, es reuniren a la Plaça Major i decidiren fer una gran pancarta informativa perquè les persones que vingueren d'altres terres s'assabentaren de les lleis que hi tenien.

I van escriure:

«HOMES, DONES, XIQUETES I XIQUETS DE TOTS
ELS MÓNS:

»US TROBEU EN UNA TERRA MOLT ESTIMADA
PELS SEUS HABITANTS. ESTIMEU-LA TAMBÉ VOSAL-
TRES. LES NOSTRES LLEIS SÓN BEN SIMPLES:

»—Ningú no farà mai més soroll del
necessari.

»—Tothom viurà amb alegria.

»—No es posarà mai cap fàbrica als voltants de la ciutat.

»—Seran respectats tots els éssers vius d'aquesta comunitat: persones, plantes i animals.»

La posaren a l'entrada del terme de Terraformosa i, per celebrar la inauguració de la nova ciutat, organitzaren una gran festa.